

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 24. Secunda Epistola ad Timotheum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

concitando Ethnicorum lethali odio satis erat.

Sæculum I.
A. C. 66.

§. XXIV.

Epistola II. ad Timotheum.

In hoc tempus ultimæ captivitatis secunda S. Pauli Epistola ad Timotheum, hucusque Ephesi degentem, commode referri potest; in quibus vinculorum suorum sæpius memorat Apostolus; *Ne erubescas*, inquit: *Domini nostri testimonium, nec me causa ejus vinculis onustum.* Tum: *Omnia hæc propter Evangelii prædicationem sine confusione patior; & iterum: usque ad vincula laboro, sicut malefactor, sed verbum Dei non est alligatum.* Discipulum suum ad constantiam animat contra falsorum fratrum, & Doctorum persecutiones, & resistantiam. *Scis*, inquit; *omnes, qui in Asia sunt, a me alienatos, quos inter Phygellus, & Hermogenes; tunc inter falsos fratres recenset, quorum sermones sicut gangræna serpunt, Hymenæum, & Philetum; qui resurrectionem jam factam docentes, quorundam fidem perverterant.* Ulterius Timotheum cavere jubet a sermonis vanitate, quæstionibus nihil ad rem facientibus, & litigiis, quod auditoribus scandalo sint, & rixas pariant, quæ non decent Dei famulum, hunc enim oportet

2. Tim. 1. 8.

1. 12.

2. 9.

1. 6. 7.

1. 15.

2. 17. 18.

2. 14. 16. 23.

Q 4

esse

Sæculum I. esse mansuetum, docilem, patientem, &
 A. C. 66. eos, qui veritati resistunt, modeste reprehendere; cum Deus eos sua gratia convertere possit.

2. 24. 25.

1. 13.

1. 14.

2. 2.

Præprimis Apostolus Timotheo commendat Doctrinæ Evangelicæ sacrum depositum. *Serva, inquit: sanæ Doctrinæ exemplar, quod tibi tradidi in fide, & charitate Jesu Christi, conserva bonum depositum, per Spiritum S. qui habitat in nobis. Quod ex me audisti coram pluribus testibus, id viris fidelibus committe, qui id ipsum alios docere apti sint. Hic optimus modus est, quo Doctrina perpetuitati consecratur, si non tantum litteris mandetur, quæ in omnium manus incidunt, & seipsis satis claræ non sunt, sed ea viris selectis tradatur, quorum fides dignoscitur, ne doctrinam corrumpant, & capacitas, ut possint alios instruere; ita ut in finem sæculorum continua Patrum, & filiorum spiritualium, id est, Doctorum, & Discipulorum successione propagetur.*

4. 1. 2.

4. 5.

Quam stricte Episcopus docere teneatur, S. Paulus sequentibus denotat: *Obtestor te coram Deo, & Jesu Christo per ejus adventum, ejus judicium, & Regnum, prædica, insta opportune, & impertune, corrige, obsecra, reprehende in omni patientia. Vigila, labora ubique, opus Evangelistæ, & Ministerium tuum imple.*
 Pergit-

Pergitque: *Veniet tempus, ubi homines sanam Doctrinam sustinere non poterunt, sed relicta veritate fabulis vacabunt. Ubi nova audiendi pruritu Magistros secundum sua desideria quærent. Homines invenire erit amore proprio & omnis generis vitiis plenos, qui pietatis speciem habebunt, revera autem impios. Ex eorum numero sunt, addit Apostolus: qui se in domos, & muliercularum animos insinuant, quæ in peccatis sunt, & variis desideriis agitantur. Sicut autem Jannes, & Mambres Moysi restiterunt, sic viri isti perversi resistunt veritati. Horum duorum ex Ægypto Magorum nomina nullibi nisi hic in Scriptura occurrunt.*

Sæculum I.
A. C. 66.

4. 3. 4.

3. 2. 3.

Sub finem epistolæ mortem suam esse propinquam his indicat: *Jam paratur meum sacrificium, & tempus liberationis meæ prope est. Tum instat, ut Timotheus ante hiemem ad se veniat, additque: Accipe Marcum, & adduc tecum, utilis enim mihi est in Ministerio. Affer mihi pallium grossum, quod Troade in domo Carpi reliqui, & libros, præsertim vero pergamenas. Credibile est, has pergamenas juxta morem Judæorum sacram Scripturam continuisse. Hic etiam Apostoli paupertas apparet, qui tantis viarum spatiis Epheso Romam pallium sibi afferri petit. Præsentem suum statum his innuit: De-*

4. 6. 7.

4. 8. 21.

4. 11. 13.

De- 4. 9. 10. 12.

Theod. hic.

Q 5

Thessa-

Sæculum I. *Thessalonicam abiit; Crescens in Galatiam, Titus in Dalmatiam;* hi duo non suo lubitu, sed Pauli jussu in dictas Provincias discesserant. Sub nomine Galatiæ aliis Gallia venit, idem enim apud Græcos vocabulum est, huicque opinioni consonat, quod primus Viennæ Episcopus ponatur Crescens, quem S. Pauli Discipulum dicunt. Tum subjungitur *Tychicum misi Ephesum. Trophimum Mileti infirmatum reliqui. Erastus Corinthi mansit. Lucas est mecum solus. In prima mea defensione ab omnibus derelictus sum, sed Dominus adjuvit me, & ex faucibus leonis liberatus sum;* id est, a Neronis crudelitate. De Alexandro cuprifabro Ephesino habet, quod conqueratur. Contra Onesiphorum dilaudat, quem fuisse tunc mortuum, oportet, cum eum in calce non salutet, sed tantum ejus familiam. Deum orat pro eo, aitque: *Deus det ipsi gratiam, & misericordiam in die illa,* id est, in die Judicii. Timotheum nomine omnium fratrum, qui Romæ erant, salutatur, quos inter nominat Eubulum, Pudentem, Linum, & Claudiam. Iste Pudens creditur esse ille senator, Pater Pudentianæ, & Praxedis. Linus vero ille est, qui S. Petro in Sede Romana successit.